

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: "het College" of "CBE", heeft op 13 oktober 2020 uitspraak gedaan op het beroep van

De heer hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen de beslissingen van de examiner
Onderzoekspracticum verdiepend formeel strafrecht, vertegenwoordigd door de
examencommissie Erasmus School of Law, hierna verweerder, van 22 oktober
2019.

1. Verloop van het geding

- 1.1 Appellant volgde als onderdeel van de master Strafrecht het Onderzoekspracticum verdiepend formeel strafrecht (hierna: het Vak). Het Vak bestaat uit drie schriftelijke opdrachten en twee mondelinge opdrachten. De eerste schriftelijke opdracht van het Vak betreft de deelopdracht "Annotatie", de tweede schriftelijke opdracht betreft de deelopdracht "Conclusie". Op 4 oktober 2019 heeft appellant een beoordeling gekregen voor de "Annotatie" zijnde het cijfer 5,0 en op 21 oktober 2019 een beoordeling voor de "Conclusie" zijnde het cijfer 5,0.
- 1.2 Bij beslissing van 22 oktober 2019 hebben de examinatoren op basis van de Annotatie en Conclusie vastgesteld dat appellant het Vak niet heeft behaald en als zodanig dit resultaat geregistreerd in Osiris als "NO" op 1 november 2019.
- 1.3 Bij schrijven van 29 oktober 2019 en aangevuld op 12 november 2019 heeft appellant beroep ingesteld tegen voornoemde cijfervaststellingen alsmede de herbeoordelingsverzoeken en de weigering hem een eindcijfer toe te kennen. Het College heeft op 12 november 2019 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het college. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 21 januari 2020 ontving het College het verweerschrift.
- 1.4 Bij beslissing van het College van 23 januari 2020 is het (administratief) beroep van appellant niet-ontvankelijk verklaard.
- 1.5 Appellant heeft beroep ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO). Het CBHO heeft op 19 augustus 2020 de hiervoor genoemde beslissing vernietigd voor zover daarbij het administratief beroep gericht tegen de e-mail van 22 oktober 2019 niet-ontvankelijk is verklaard.

- 1.6 Het College heeft de zaak opnieuw behandeld ter openbare zitting van 13 oktober 2020. Appellant is niet in persoon verschenen, maar wel zijn raadvrouw Namens verweerder was aanwezig, examiner, lid examencommissie en, vicevoorzitter examencommissie.

2. Uitgangspunten

- 2.1 Het CBHO heeft in haar uitspraak van 19 augustus 2020 en zaaknr. 2020/027.5, het volgende, voor zover relevant, overwogen:

[r.o. 2.3.4]:

"Hoewel aan verweerder kan worden toegegeven dat appellant met zijn administratief beroep feitelijk niet meer kon bereiken dat hij met terugwerkende kracht zou kunnen deelnemen aan de resterende deelopdrachten van het Onderzoekspracticum, neemt dat niet weg dat appellant belang heeft behouden bij een inhoudelijke beoordeling over de rechtmatigheid van de beslissing tot uitsluiting van deelname aan het Onderzoekspracticum waarvoor de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019 doorslaggevend zijn geweest"

[r.o. 2.3.6]

"Daarbij is van belang dat bij een nieuw te nemen beslissing op het administratief beroep ook de gronden dienen te worden betrokken die appellant tegen de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019 heeft aangedragen."

- 2.2 Het CBHO heeft in haar uitspraak van 16 mei 2013 en zaaknr. 2012/249, r.o. 2.3.1 het volgende overwogen (onderstreping CBE):

"In artikel 7.13, tweede, lid van de WHW is geregeld over welke aspecten tenminste de geldende procedures, rechten en plichten moeten worden vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling per opleiding of per groep van opleidingen. Onderdeel h heeft derhalve betrekking op de tentamens die per opleiding of per groep van opleidingen worden afgelegd. Uit de omstandigheid dat per opleiding of per groep van opleidingen in de regel meerdere tentamens per studiejaar zullen kunnen worden afgelegd, vloeit logischerwijs voort dat in deze bepaling het woord 'momenten' staat vermeld. Anders dan appellant betoogt, biedt artikel 7.13, tweede lid, onderdeel h van de WHW derhalve geen steun voor zijn betoog dat elk vak tenminste twee tentamen kansen per studiejaar moeten worden geboden. Het college overweegt dat die steun evenmin kan worden gevonden in artikel 7.13, tweede lid, onderdeel i, van de WHW. Deze bepaling sluit immers niet uit dat het in dit artikelonderdeel bedoelde "aantal malen" op één wordt gesteld."

- 2.3 Het CBHO heeft in haar uitspraak van 9 mei 2018 en zaaknr. 2018/005, r.o. 2.4.3 het volgende overwogen (onderstreping CBE):

"Onder de gedingstukken bevindt zich een overzichtsformulier waarop de waardering voor de verschillende beoordelingspunten, door middel van plus- en mintekens en een cijfer door zowel de eerste beoordelaar als de tweede beoordelaar is vermeld. Vervolgens hebben beide beoordelaren in datzelfde formulier feedback gegeven op de bachelorthesis. Daarbij heeft de eerste beoordelaar tevens begeleider, gedetailleerde feedback gegeven; de tweede beoordelaar heeft zijn feedback beknopter gehouden. De feedback van de twee beoordelaren vertonen, zo heeft verweerder vastgesteld, raakvlakken. Volgens verweerder kon appelland bovendien inhoudelijk op de feedback van beide beoordelaars reageren. Verweerder heeft zich verder op het standpunt gesteld dat appellant op de hoogte was van de beoordelingsnormen, dat die normen zijn voorzien van beoordelingen door middel van plus- en mintekens, dat de beoordelingen zijn aangevuld met feedback, dat de begeleider een uitgebreide reactie op de klachten heeft gegeven en dat appelland verdere uitleg heeft gekregen over de beoordeling van de tweede beoordelaar tijdens het schikkingsgesprek. Verder dient de motivering van de beoordeling aldus verweerder in zijn geheel te worden gezien en niet per afzonderlijk onderdeel.

Het College ziet, anders dan appelland heeft betoogd, onder die omstandigheden geen grond voor het oordeel dat de beoordeling van de bachelorthesis onvoldoende transparant tot stand is gekomen dan wel dat het appelland onmogelijk is gemaakt zijn inhoudelijke klachten tegen de becijfering kenbaar te maken. Weliswaar was de feedback van de tweede beoordelaar beknopt en meer algemeen dan de feedback van de eerste beoordelaar, maar dat neemt niet weg dat de kern van de kritiek van de tweede beoordelaar daaruit valt af te leiden en appelland, mede gezien in het licht van de overige informatie op het overzichtsformulier, desgewenst inhoudelijk op die kritiek had kunnen reageren naar de tweede beoordelaar."

- 2.4 Het CBHO heeft in haar uitspraak van 4 april 2019 en zaaknr. 2018/164 r.o. 2.4 en 2.5 het volgende, voor zover relevant overwogen (onderstreping CBE):

[r.o. 2.4]

"(...) geen beroep [kan] worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat het College slechts kan onderzoeken of (...) bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld."

[r.o. 2.5]

"Voor zover appelland heeft aangevoerd dat de examiner het cijfer 5,5 had moeten toekennen, kan het College, gelet op het beperkte toetsingskader zoals dat volgt uit rechtsoverweging 2.4., zich hierover niet uitspreken. (...) Voor zover appelland heeft betoogd dat hij een andere beoordelaar toegewezen wenst te krijgen, omdat de kans bestaat dat die wel een positieve beoordeling geeft, volgt het College het standpunt van verweerder. Deze grond is onvoldoende zwaarwegend om het verzoek tot herbeoordeling te laten slagen, aangezien, zoals verweerder terecht heeft gesteld, elke beoordeling een zekere mate van subjectiviteit in zich draagt. Bovendien bestaat geen wettelijke regel die in gevallen als het onderhavige verplicht tot het geven van een herkansing. (...)"

- 2.5 Het CBHO heeft in haar uitspraak van 20 december 2019 en zaaknr. 2019/026, r.o. 2.3.3 het volgende, voor zover relevant bepaald (onderstreping CBE):

"(...) Per onderdeel gelden eisen die moeten voldoen aan kenbare criteria. Met plussen en minnen wordt beoordeeld of de gestelde eisen per onderdeel voldoen aan de daaraan gestelde criteria. Aan de hand van de plussen en de minnen wordt vervolgens bepaald of voor een onderdeel een voldoende of onvoldoende is gescoord. De examinatoren hebben deze beoordelingssystematiek ook gevolgd voor de door appellant ingeleverde scriptie. Dat daarbij niet bij elke eis een plus of een min is gegeven, maakt de beide beoordelingen op zichzelf nog niet onzorgvuldig."

- 2.6 In de onderwijs- en examenregeling Masteropleiding Rechtsgeleerdheid Studiejaar 2019/2020 (hierna: de OER) is het volgende, voor zover relevant bepaald:

Artikel 23* Vorm van tentamens**

(...)

2. Wanneer met een combinatie van toetsvormen wordt getoetst, kan de examinerator bepalen dat alle toetsonderdelen met een voldoende resultaat moeten worden afgesloten.

(...)

Artikel 27* Aantal tentamenmogelijkheden**

(...)

5. Voor het onderdeel Onderzoekspracticum wordt geen gelegenheid gegeven tot het afleggen van een herkansing in de algemene herkansingsronde.

(...)

Artikel 32* De inzage en nabespreking**

(...)

5. Indien de student evidente fouten of kennelijke misslagen bij de vaststelling van het resultaat vermoedt, kan student dit op een door de examinerator aangegeven wijze kenbaar maken. Voorbeelden van evidente fouten of kennelijke misslagen zijn het niet beoordelen van een of meer (sub)vragen van een tentamen of een foutieve optelling van het bij de beoordeling van de (sub)vragen gegeven aantal punten. Een verschil van inzicht over (de toepassing van) de antwoordindicatie, bijvoorbeeld het toegekende aantal punten aan een of meer (sub)vragen, zal door de examinerator niet worden beoordeeld. Herziening van het resultaat door de examinerator gebeurt ambtshalve en vindt zo mogelijk binnen tien werkdagen na de constatering door de examinerator van de evidente fout of kennelijke misslag plaats, doch in beginsel uiterlijk voor afloop van het studiejaar waarin het betreffende tentamen is afgelegd. Indien herziening leidt tot wijziging van een reeds in Osiris gepubliceerd cijfer, stelt de examinerator de student hiervan door een e-mail op de hoogte. Tegen het door de examinerator vastgestelde resultaat bestaat geen beroepsmogelijkheid bij het CBE. Evenmin bestaat de mogelijkheid de examencommissie te verzoeken zich een onafhankelijk oordeel te vormen over het vastgestelde resultaat. Binnen zes weken na registratie van het cijfer in Osiris kan door de student uitsluitend – onverkort 8:4 lid 3 sub b Awb – beroep tegen de wijze van totstandkoming van het eindcijfer worden ingesteld bij het CBE."

- 2.7 In de syllabus van het Vak is het volgende, voor zover relevant, opgenomen:

"3.4 Beoordelingscriteria

(...)

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat er niet per definitie een gelijke weging van de onderdelen geldt, maar dat er ook geen precieze weging kan worden meegegeven. Het is dus niet zo dat de plussen en minnen bij elkaar kunnen worden opgeteld om zo het cijfer te bepalen. Het gaat om de opdracht in zijn geheel waarbij de verschillende punten uit het beoordelingsformulier voor u houvast geven bij het maken van de opdracht en voor ons als docenten bij het beoordelen van deze opdracht.

(...)

3.5 Berekening en bekendmaking van het eindcijfer

(...)

Twee van de drie schriftelijke opdrachten en een van de twee mondelinge opdrachten moet(en) met een 6 of hoger zijn beoordeeld om te kunnen slagen voor dit vak, waarbij uw onafgeronde eindcijfer een 6,0 of hoger moet zijn.

(...)

Als een opdracht lager dan met een 4 wordt beoordeeld of als een tweede schriftelijke of mondelinge opdracht lager dan een 6 wordt beoordeeld, worden aan de student geen verdere cijfers noch een eindcijfer toegekend en wordt hem of haar bericht dat verdere deelname aan het vak daarin geen verandering meer brengt. Eventueel behaalde deelcijfers komen te vervallen en u wordt verzocht het vak te verlaten. U moet het vak dan in zijn geheel overdoen. Het vak kan alleen worden behaald als ten minste het onafgeronde eindcijfer 6,0 is behaald

3.6 Geen tentamen en geen herkansing

Dit vak kent, overeenkomstig de OER, alleen voormelde opdrachten en kent dus geen tentamen. Er is geen mogelijkheid tot herkansing, dit geldt voor alle onderdelen van het vak.

3. Standpunt appellant

- 3.1 Appellant brengt kort samengevat naar voren dat de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019 (i) onzorgvuldig tot stand zijn gekomen en (ii) ondoorzichtig, onnavolgbaar en onbegrijpelijk zijn. Voorts stelt appellant, kort samengevat, dat de beslissing van 21 oktober 2019 onrechtmatig is, omdat deze enerzijds strijd oplevert met de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), artikel 2 Eerste Protocol van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), de OER en het recht.

4. Standpunt verweerder

- 4.1 Verweerder betoogt (i) dat er geen beroep kan worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordelen van het kennen en kunnen, (ii) dat het besluit op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en (iii) dat het deugdelijk is gemotiveerd.
- 4.2 Uit de syllabus volgt dat twee van de drie schriftelijke opdrachten met een 6 of hoger beoordeeld moeten worden om te kunnen slagen voor het Vak, waarbij het onafgeronde eindcijfer een 6,0 of hoger moet zijn. Appellant voldoet daar niet aan en heeft derhalve het Vak niet behaald en als resultaat "NO" gekregen.
- 4.3 Ten aanzien van de totstandkoming, zorgvuldigheid, navolgbaarheid, doorzichtigheid en begrijpelijkheid brengt verweerder naar voren dat appellant op de hoogte was van de beoordelingsnormen die eveneens tijdens het inleidend college zijn belicht, dat die normen zijn voorzien van beoordelingen door middel van plus- en mintekens en dat de beoordelingen (naar aanleiding van eerdere uitspraak van het College) zijn aangevuld met een uitleg. Voorts heeft de beoordeling van een tweede examiner niet geleid tot een wijziging van de twee deelcijfers. Anders dan appellant betoogt kan de beoordeling niet worden gezien als een rekensom. Een beroep op het gelijkheidsbeginsel treft geen doel omdat de uitwerkingen van studenten niet dusdanig overeen zouden komen dat er sprake kan zijn van gelijke gevallen.
- 4.4 Verweerder volgt appellant niet in zijn standpunt dat er sprake zou zijn van een niet-objectief gerechtvaardigde behandeling. In dat licht wijst zij op de uitspraak van het CBHO van 4 april 2019 en zaaknr. 2018/164, r.o. 2.5.
- 4.5 Tot slot brengt verweerder naar voren dat er geen strijd is met artikel 7.34 WHW en de examiner bij e-mail van 23 oktober 2019 appellant heeft voorzien van een nadere motivering van de gegeven beoordeling voor de Annotatie. Voor zover de door appellant aangevoerde punten zien op de inhoudelijk punten van de beoordeling heeft de examiner laten weten dat dit geen evidente fout of kennelijke misslag inhoudt.

5. Motivering

- 5.1 Naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen overweegt het College als volgt.
- 5.2 Het College constateert allereerst dat in geschil is of de beslissing van 22 oktober 2019, waarbij appellant uitgesloten wordt van deelname aan het Vak, rechtmatig is genomen gelet op de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019. Daartoe zal zij eerst de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019 behandelen en vervolgens de beslissing van 22 oktober 2019.

Beoordelingen van 4 (Annotatie) en 21 (Conclusie) oktober 2019

- 5.3 Het College stelt vast dat de examencommissie examinatoren aanwijst voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag en dat er geen beroep kan worden ingesteld tegen een besluit inhoudende de beoordeling van het kennen of kunnen van een kandidaat die ter zake is geëxamineerd, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
- 5.4 Gelet op het voorgaande is het College enkel bevoegd te toetsen of de besluitvorming van verweerder zorgvuldig is geweest en of deze genoegzaam is onderbouwd. Dit betekent dat de beoordeling slechts voor vernietiging in aanmerking komt, indien vast is komen te staan dat niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.
- 5.5 Het beoordelingsformulier Annotatie bevat op inhoud minnen en een paar plussen en plus/minnen op de overige onderdelen. Uit de schriftelijke toelichting van het beoordelingsformulier blijkt dat volgens de examinerator in de Annotatie de kern van de klacht is gemist, er weinig bronnen zijn geraadpleegd, de wet en de wetsgeschiedenis onvoldoende zijn uitgewerkt, het eigen betoog en argumenten ontbreken en de diepgang matig is. Ook heeft de examinerator in de Annotatie zelf nog uitvoerig commentaar gegeven op het door appellant ingeleverde werk. Tot slot blijkt uit de stukken dat er uitvoerig naar het verzoek van appellant is gekeken en zijn opmerkingen voorzien zijn van een adequate reactie.
- 5.6 Het College stelt vast dat uit het bovenstaande blijkt dat naar alle van de voor de beoordeling van belang zijnde aspecten is gekeken. Dat de examinerator op het beoordelingsformulier bij "aanvulling bij lezerspubliek" en bij "wet en wetsgeschiedenis" geen plus en/of min heeft genoteerd is niet dusdanig van gewicht dat aannemelijk is dat hierdoor het eindcijfer negatief is beïnvloed en maakt de beoordeling op zichzelf niet onnavolgbaar en onbegrijpelijk (zie in dat licht ook CBHO 2019/026, r.o. 2.3.3). Anders dan appellant meent, kan uit het commentaar van de Annotatie wel degelijk worden opgemaakt dat de examinerator diverse commentaren plaatst bij het taalgebruik. Dat elke beoordeling een zekere mate van subjectiviteit in zich draagt, maakt niet dat de beoordeling onnavolgbaar en onbegrijpelijk is en dat er strijd zou zijn met de OER. Tot slot merkt het College op dat zij gelet op haar beperkte toetsingskader niet, zoals appellant wenst, kan beoordelen of zijn inhoudelijke argumentatie en een vergelijking van zijn Annotatie met de door hem overgelegde Annotatie van medestudenten moeten leiden tot een hoger cijfer (zie in dat licht ook CBHO 2017/099, r.o. 2.4.2.).

- 5.6 Het beoordelingsformulier Conclusie bevat overwegend plus/minnen en een paar minnen op inhoud en voor de overige onderdelen met name plus minnen. Uit de schriftelijke toelichting van het beoordelingsformulier volgt dat er niet is voldaan aan de opdracht omdat volgens de examinerator onder meer, maar niet alleen, de EHRM-jurisprudentie bij middel 2 ontbreekt, een recent arrest van de Hoge Raad ontbreekt, alleen naar handboeken en studieboeken is gekeken. Een uitwerking van het WOD-verslag als processtuk is onvoldoende. Voorts is de Conclusie van uitvoerig commentaar voorzien door de examinerator.
- 5.7 Het College overweegt dat uit het beoordelingsformulier volgt dat er niet per definitie een gelijke weging van de onderdelen geldt en plussen en minnen niet bij elkaar kunnen worden opgeteld om zo het cijfer te bepalen. Daarbij merkt het College op dat de examinerator de inhoud van de Conclusie als geheel met een min heeft beoordeeld. Voorts geeft naar het oordeel van het College het beoordelingsformulier, in samenhang gezien met de commentaren in de Conclusie, blijk van een zorgvuldig verrichte en voldoende gemotiveerde beoordeling. Het betoog van appellant dat hij foutloos zou hebben geschreven vindt geen steun in de feiten, zo blijkt uit de opmerkingen van de examinerator onder punt 12 en 13 van de Conclusie. Anders dan appellant meent, is het College ook hier van oordeel dat elke beoordeling een zekere mate van subjectiviteit in zich draagt, de vergelijking met andere studenten niet op gaat en dit niet maakt dat de beoordeling onnavolgbaar en onbegrijpelijk zou zijn.
- 5.8 Tot slot merkt het College op dat er door twee andere examineratoren coulancehalve nog een keer gekeken is naar de Annotatie, maar dat dit niet geleid heeft tot een ander oordeel. Uit de mail van 9 november 2020 blijkt dat zowel in de Annotatie als in de Conclusie geen sprake is van evidente fouten of kennelijke misslagen waardoor verweerder terecht en in lijn met artikel 32 lid 5 van de OER mocht afzien van een herbeoordeling. Daarmee kan niet gezegd worden dat verweerder onzorgvuldig gehandeld heeft door het verzoek om een herbeoordeling af te wijzen.
- 5.9 Uit het vorenoverwogene concludeert het College dat de beoordelingsformulieren van de Annotatie en Conclusie voldoende blijk geven van een zorgvuldig verrichte en voldoende gemotiveerde beoordeling. Het voorgaande brengt met zich mee dat het College geen grond ziet voor het oordeel dat de beoordeling naar inhoud of naar de wijze van totstandkoming niet genoegzaam is onderbouwd of dat de examinerator niet in redelijkheid tot de beoordelingen van 4 en 21 oktober 2019 had kunnen komen.

De beslissing van 22 oktober 2019

- 5.10 Appellant betoogt vooreerst dat de beslissing strijdig is met het bepaalde in artikel 7.34 eerste lid aanhef onder a en b van de WHW. Het College volgt appellant hierin niet. Dit artikel verzet zich er immers niet tegen dat het Vak opgesplitst wordt in het maken van verschillende deelopdrachten die met een voldoende moeten worden afgerond om het Vak te kunnen schrijven. Appellant is in de gelegenheid gesteld om aan de voorwaarden van het Vak te voldoen, maar heeft daar uiteindelijk niet aan voldaan. Daarmee valt evenmin in te zien dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 2 Eerste protocol EHRM. Dat hij daardoor het Vak niet met een voldoende kon afronden en zijn gecombineerde scriptie niet kon schrijven is invoelbaar, maar betekent niet dat hij niet in de gelegenheid is gesteld om het Vak af te ronden.
- 5.11 Appellant heeft verder aangevoerd dat het Vak geen herkansingsmogelijkheid heeft en dit in strijd zou zijn met het recht. Anders dan appellant stelt, is het niet in strijd met het recht dat voor het Vak geen herkansingsmogelijkheid wordt geboden (zie CBHO 16 mei 2013, zaaknr. 2012/249, r.o. 2.3.1). Dat er sprake zou zijn van een onzorgvuldig herkansingbeleid, is gesteld noch gebleken.

- 5.12 Wat appellant verder nog heeft aangevoerd leidt het College niet tot een ander oordeel.
- 5.13 Uit 5.1 tot en met 5.12 volgt dat het beroep van appellant ongegrond dient te worden verklaard.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.